

عنوان مقاله:

اثر بخشی طرحواره درمانی بر میزان افسردگی و اضطراب: یک مطالعه سیستماتیک

محل انتشار:

اولین همایش ملی روان درمانی ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

فرزین باقری شیخانگفته - دانشجوی دکترای تخصصی روانشناسی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

دانیال علیزاده - کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد لاهیجان، لاهیجان، ایران

گلفام پیرعباسی - کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه علامه طباطبایی، تهران، ایران

مصطفی نعیمی - کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه علامه طباطبایی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

طرحواره درمانی یک سیستم جدید روان درمانی را بنا می نهد. این درمان به ویژه، برای بیمارانی مناسب است که به اختلال های روانی دیرپا و گسترده ای مبتلا و نسبت به درمان های روانشناختی مقاوم هستند. در همین راستا، پژوهش مروری حاضر با هدف بررسی اثربخشی طرحواره درمانی بر میزان افسردگی و اضطراب انجام شد. در این مطالعه مروری نظام مند با جستجو توسط واژگان کلیدی رواندرومانی، طرحواره درمانی، اضطراب، افسردگی، استرس و اختلالات روانشناختی در عنوان و چکیده مقالات منتشر شده در پایگاه های ScienceDirect، Noormags، Magiran، SID، Scopus، PubMed، Google Scholar و ScienceDirect مورد جستجو قرار گرفت. معیار اصلی جهت ورود، مقالات چاپی تمام متن فارسی و انگلیسی مرتبط طی سال های ۱۳۹۱ تا ۱۳۹۹ بود. از چک لیست PRISMA برای بررسی و کنترل کیفیت مقالات استفاده شد. یافته های بدست آمده حاکی از تاثیر طرحواره درمانی بر کاهش اضطراب و افسردگی در گروه درمانی بود. همچنین بررسی های بیشتر مشخص کرد شاخص های اضطراب و افسردگی پس از مداخله درمانی به شیوه طرحواره درمانی در دوره پیگیری به طور معنی داری کاهش یافتند. از سویی دیگر، طرحواره درمانی در کنار سایر درمان های شناختی و رفتاری کمک قابل توجهی به کاهش اختلالات روانشناختی می کند

کلمات کلیدی:

روان درمانی، طرحواره درمانی، اضطراب، افسردگی، استرس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1347154>

